

Hur många struntjobb har vi råd med?

[13 november, 2018](#) [David Jonstad](#) [1 kommentar](#)

Om du skulle strunta i att göra ditt jobb, skulle världen bli en bättre eller sämre plats? Skulle världen över huvud taget bry sig? I fall du jobbar som rörmokare, undersköterska, förskolelärare eller något annat som innebär att du faktiskt ägnar dig åt sådant som har ett direkt värde för andra är det nog inte så svårt att svara på frågorna.

Dom kloka anser att fokuset skall riktas mot motsvarande yrkesgrupper... de som har ett direkt värde.

Befinner du dig däremot lite högre upp i näringskedjan, med ett visst avstånd till själva produktionen, är det inte alltid lika enkelt. Kanske är du en av de 37–40 procent som i olika studier uppger att om deras jobb försvann hade det inte märkts, eller hade rentav gjort världen till en bättre plats.

Stämmer detta är det ju skrämmande. Dom kloka har samma uppfattning och utifrån det paketerat ihop konceptet RSM. Vi kan ej gå i god för källan men som sagt känslan är åt det hållet.

Krönika i [Dala-Demokraten](#) 7 november 2018

”Bullshit jobs” – det är så antropologen David Graeber benämner dessa meningslösa anställningar som alltså är så vanliga att närmare hälften av västvärldens arbetstagare anser sig ha dem. Hans bok med samma namn ger bland annat en förklaring till hur folk kan ägna så mycket av sin arbetstid på sociala medier med att sprida och kommentera filmsnuttar på människor som gör dumknasiga saker. Förklaringen är att de inte har något viktigare för sig. Klok slutsats.

De många struntjobben hittar man exempelvis bland kontorsarbetare, folk som befinner sig i chefshierarkin, företagsjurister, inom finanssektorn liksom inom marknadsföring och pr. Där det finns mycket pengar, finns det förmodligen också mycket struntjobb.

Exvis Banktjänstemän, Panamajurister, Skatteplanerare och Marknadsförare som med sitt varumärke kan ta hur mycket betalt som helst... skulle inte fungera så bra med Dom klokas skattesystem bl a. Kostnadsnivån skulle exvis sjunka med en tredjedel och bankfolket skulle inte få intäkter på räntan.

Förespråkare för ett kapitalistiskt system hävdar gärna att kapitalism får samhället att fungera mer effektivt genom att det ger incitament att kapa utgifter för att tjäna mer pengar. Förr kunde dessa förespråkare göra sig lustiga över kapitalismens motpol, Sovjet-kommunismen, vars beslut om full sysselsättning ledde till komiskt ineffektiva procedurer i samhället – allt för att upprätthålla ett högt personalbehov. Men skrattar bäst som skrattar sist. Som David Graeber påpekar: nuförtiden är det inom den förment effektiva kapitalismen som horderna av överflödiga löntagare drönar runt. Välbetalda är de dessutom.

Jurister som handhar skatteplanering blir utan jobb, banker som placerar åt kunderna pengar i skatteparadis mm försvinner med Dom klokas skattesystem.

Det finns en nästan perfekt inverterad relation mellan hur mycket ett jobb gagnar andra och hur hög lönen är, säger David Graeber i en intervju i *The Economist*, och tillägger att sådant är vad som skapar en politisk kultur förgiftad av vrede. Särskilt som de som ägnar dagarna åt

mindre meningsfulla möten kan vara högst engagerade i att driva upp tempot för de som arbetar på golvet, liksom att spara pengar genom uppsägningar i denna del av personalen. Pengar som sedan används för att kunna anställa ytterligare medarbetare med vaga kontorsfunktioner.

Ganska fundamentalt att vagga in medborgarna i samhällslabyrinten, dölja utvägarna och manipulativt prat om att tempot måste öka osv... Med bl a Medborgarlön på idag ca 11 000 kr/mån skulle inte cheferna eller administratörerna kunna manipulera bort de som gör direkt nytta (de som verkligen arbetar och tillför Sverige något). Individerna skapar eget livsrum på arbetsplatsen och förstärker sitt eget varumärke och den egna respekten väsentligt i Dom klokas koncept.

Till detta kan man lägga alla struntsysslor som dumpas på den del av arbetsstyrkan som faktiskt gör något av värde för samhället. Poliser, lärare och läkare hör till de yrkeskategorier som på senare år översvämmats av nypåhittad administration i form av allehanda utvärderingsenkäter, mätverktyg och nya riktlinjer för dokumentation. Liksom kurser för att lära sig de IT-system i vilket administrationen ska bedrivas. Som två företagsekonomer här om året konstaterade i boken *Administrationssamhället*: det är ett svart hål som slukar en allt större del av samhällets resurser, ”vi riskerar att administrera oss till döds”.

Så sant så sant. Vem har inte hört om läkare som klagar på den ökande administrationen men de har ett annat problem också... de tjänar så otroligt mycket att de måste vara på semester länge och då ökar ju deras ”brist på tid” med patienterna.

Däremot stämmer det mer väl på Poliser, Lärare och Sjuksköterskor.

Allt det här kan man tänka på när det dimper ner ytterligare en propå om att folk minsann måste jobba mer, hårdare och längre i livet. Problemet är knappast att vi jobbar för lite. Problemet är att de som skapar verkligt värde – de som tar hand om andra, föder andra och får samhället att fungera – gör det inom ett ekonomiskt system som tvingar dem att bära så många välbetalda struntjobb på sina axlar.

DÄRFÖR HAR DOM KLOKA ett nytt ekonomiskt system Nytt Skattesystem (S) som förändrar och skapar förutsättningar för ett bättre fungerande samhälle!

David Jonstad